



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Křivánkovou ve věci

žalobce: B. A., nar. X,
st. příslušnost X,
t. č. pobytem v ČR v Zařízení pro zajištění cizinců Balková 1,
331 65 Tis u Blatna,

právně zastoupený Mgr. Leonidem Kušnarenko, advokátem,
se sídlem Polská 1090/4, 120 00 Praha,

proti

žalovanému: Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky,
IČ: 00007064, pošt. schr. 21/OAM, sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha
7,

v řízení o žalobě ze dne 14. 12. 2023 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 11. 2023, č. j.
OAM-1618/BA-BA07-VL18-PS-2023,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Žalobou naříkaným rozhodnutím ze dne 30. 11. 2023, č. j. OAM-1618/BA-BA07-VL18-PS-2023, žalovaný rozhodl o zajištění žalobce v zařízení pro zajištění cizinců (dále jen ZZC) tak, že je žalobce ve smyslu § 46a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **zákon o azylu**), zajištěn v ZZC; ve smyslu § 46a odst. 5 zákona o azylu byla doba trvání zajištění stanovena do 21. 5. 2024. Důvodem pro vydání napadeného rozhodnutí byla skutečnost, že žalobce podal dne 24. 11. 2023 v ZZC žádost o udělení mezinárodní ochrany.

II.

Žaloba

2. Žalobce odůvodnil žalobu svými zdravotními problémy, konkrétně zvýšeným tlakem, s tím, že mu byla nasazena medikace a ob den je třeba výši krevního tlaku kontrolovat. S ohledem na to je zbytečné, aby byl zajištěn a měl by být bezodkladně propuštěn. Navrhl proto, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III.

Vyjádření žalovaného

3. Ve vyjádření k žalobě ze dne 20. 12. 2023 žalovaný zrekapituloval dosavadní průběh správního řízení. Projevil nesouhlas s žalobou a byl i nadále toho přesvědčen, že z napadeného rozhodnutí je seznatelné, z jakých podkladů vycházel, jakým způsobem je hodnotil a k jakým závěrům jej tyto úvahy dovedly. Žalovaný dle svého názoru v napadeném rozhodnutí popsal skutkový stav a též zdůvodnil, z jakých důvodů dospěl k domněnce, že žalobce podal žádost o mezinárodní ochranu pouze účelově s cílem vyhnout se správnímu vyhoštění, vydání nebo předání podle evropského zatýkácího rozkazu k trestnímu stíhání nebo výkonu trestu odnětí svobody do ciziny, nebo je pozdržet, ačkoli ji mohl podat již dříve. Zdůraznil, že žalobci si byl plně vědom svého neoprávněného pobytu na území ČR v době, kdy je nežádoucí pro schengenský prostor, přičemž uvedl, že vycestuje dobrovolně, avšak nejdříve požádá o azyl. To, že dosud nevycestoval z ČR, žalobce odůvodnil politickými problémy ve vlasti, v důsledku nichž mu hrozí vězení, neboť byl účastníkem ve stávkách opozice, což je trestné, je na různých nahrávkách. Žalovaný dospěl k závěru, že v případě žalobce jsou dány důvody pro jeho zajištění, neboť s ohledem na jeho dosavadní jednání je zřejmé, že by mírnější donucovací opatření ve formě uložení zvláštních opatření za účelem vycestování z území bylo zcela nedostačující a neúčinné. K žalobcovým zdravotním problémům žalovaný uvedl, že v ZZC je poskytována lékařská péče, přičemž žalobcem zmiňované zdravotní problémy jsou v zařízení řešitelné. Žalovaný soudu navrhl, aby žalobu zamítl.

IV.

Posouzení věci soudem

4. Řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s. ř. s.).
5. Soud ve věci s ohledem a stanovisko žalobce nařídil jednání. Žalobce prostřednictvím právního zástupce navrhl doplnění dokazování výslechem žalobce a fotografiemi, jež dokládají jeho nové zdravotní problémy, konkrétně výskyt silné alergie, jež má za následek kožní problémy. V té souvislosti vyžaduje zdravotní stav žalobce adekvátní léčbu, avšak žalobce je v kontaktu s lékařem pouze jednou týdně. Soud tyto návrhy na provedení dokazování zamítl s ohledem na absenci odborné erudice k posouzení původu a závažnosti

tvrzených zdravotních problémů. Provedení výsledku žalobce soud shledal nadbytečným s ohledem na výsledky, jež byly provedeny v rámci správního řízení.

6. Napadené výroky rozhodnutí správního orgánu soud přezkoumal v mezích žalobních bodů.

V.

Rozhodnutí soudu

7. Žaloba je nedůvodná.
8. Podle § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu „*ministerstvo může v případě nutnosti rozhodnout o zajištění žadatele o udělení mezinárodní ochrany v přijímacím středisku nebo v zařízení pro zajištění cizinců, nelze-li účinně uplatnit zvláštní opatření, jestliže byla žádost o udělení mezinárodní ochrany podána v zařízení pro zajištění cizinců a existují oprávněné důvody se domnívat, že žádost o udělení mezinárodní ochrany byla podána pouze s cílem vyhnout se brozícímu vyhoštění, vydání nebo předání podle evropského zatýkacího rozkazu k trestnímu stíhání nebo k výkonu trestu odnětí svobody do ciziny, nebo je pozdržet, ačkoliv mohl požádat o udělení mezinárodní ochrany dříve*“.
9. Dle § 47 odst. 1 zákona o azylu „*Zvláštním opatřením se rozumí rozhodnutím ministerstva uložená povinnost žadatele o udělení mezinárodní ochrany a) zdržovat se v pobytovém středisku určeném ministerstvem, nebo b) osobně se hlásit ministerstvu v době ministerstvem stanovené*“.
10. Podle § 47 odst. 2 zákona o azylu „*Ministerstvo může rozhodnout o uložení zvláštního opatření žadateli o udělení mezinárodní ochrany, jestliže nastanou důvody podle § 46a odst. 1 nebo § 73 odst. 3, ale je důvodné se domnívat, že uložení zvláštního opatření je dostatečné k zabezpečení účasti žadatele o udělení mezinárodní ochrany v řízení ve věci mezinárodní ochrany*“.
11. V první řadě považuje soud za podstatné uvést, z jakého důvodu bylo přistoupeno k zajištění žalobce. K zajištění žalobce nejprve došlo na základě rozhodnutí Krajského ředitelství Policie hl. m. Prahy č. j. KRPA-3850587/ČJ-2023-000022-ZSV ze dne 21. 11. 2023 vydaného podle ustanovení § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb. za účelem správního vyhoštění, rozhodnutím byla zároveň stanovena doba zajištění na 30 dnů ode dne omezení osobní svobody. Se žalobcem bylo zahájeno správní řízení ve věci správního vyhoštění podle ustanovení § 119 odst. 1 písm. b) bod 9 a § 119 odst. 1 písm. c) bod 1 zákona č. 326/1999 Sb. dne 13. 7. 2023. Důvodem tohoto postupu bylo, že žalobce, jakožto řidič taxislužby UBER vystupující pod jménem N. G., byl kontrolován pracovníky Magistrátu hl. m. Prahy, oddělení řízení dopravy, přičemž bylo zjištěno, že tuto službu vykonává bez jakékoliv licence a související aplikace k jejímu vykonávání, přičemž nemá žádné oprávnění ani k pobytu na území ČR. Dále bylo zjištěno, že v předchozích letech bylo se žalobcem vedeno řízení o správním vyhoštění vedené pod sp. zn. KRPA-58492/ČJ-2020-000022-SV ENO s platností od 29. 2. 2020 do 16. 3. 2022. Žalobce však po dobu správního vyhoštění z ČR neodjel.
12. Žalobce následně dne 24. 11. 2023 podal žádost o udělení mezinárodní ochrany v ČR. Při výsledku svoji žádost odůvodnil tím, že do schengenu naposledy přicestoval v lednu 2019 na základě udělení schengenského víza s platností od 5. 10. 2018 do 14. 10. 2019. Po skončení víza dostal v únoru 2020 výjezdní příkaz k vycestování, avšak nevycestoval, neboť chtěl podat žádost o azyl v Zastávce u Brna, z důvodu covidu jej však poslali pryč, následně se zavřely hranice a on tu zůstal. S ohledem na to, že již dne 18. 2. 2020 bylo na základě § 119

odst. 1 písm. b) bod 3,4 zák. č. 326/1999 Sb. vydáno rozhodnutí o správním vyhoštění na dobu 1 roku, jež žalobce nerespektoval, byl si vědom, že je v evidenci nežádoucích osob. Po dobu pandemie, tedy asi rok a čtvrt žil v Německu, do ČR se vrátil 25. 4. 2021. Zdrojem jeho obživy jsou provize za zprostředkování prodeje aut z ČR občanům jeho domovské země. Na otázky týkající se výkonu práce řidiče taxislužby a dokladů, jež při kontrole předložil, žalobce neodpověděl, stejně tak jako na otázky týkající se osoby, pod jejíž identitou vykonával uvedenou službu. Uvedl, že nevykonával činnost řidiče přes přepravní platformu UBER, neměl důvod žádat o vydání průkazu řidiče TAXI, tudíž z ní ani neměl žádný příjem. Z ČR nevycestoval, neboť má v domovské zemi politické problémy poté, co byl opozici. Bojí se o své děti, jež by jeho návratem trpěly. V Ázerbájdžánu má rodiče, sourozence, manželku a děti, jež 5 let neviděl, je s nimi v kontaktu. V ČR nevlastní žádný majetek. Ke svému zdravotnímu stavu uvedl, že s výjimkou alergie je zdravý, žádného lékaře nenavštěvuje, nemá sjednané zdravotní pojištění. Nedisponuje finančními prostředky, jež by mu umožnily návrat do domovského státu. V ČR nemá žádné příbuzné, k žádné osobě zde nemá vyživovací povinnost, na území ČR není osoba, kvůli které by bylo ukončení jeho pobytu na území ČR nepřiměřené z hlediska zásahu do soukromého nebo rodinného života, nemá zde žádné závazky ani pohledávky, ani ekonomické, společenské či kulturní vazby. V Ázerbájdžánu se může vrátit ke své manželce, ale z výše uvedených důvodů se obává, že by ohrozil děti, naposledy byl doma v prosinci 2018.

13. Dne 30. 11. 2023 bylo žalovaným vydáno žalobou napadené rozhodnutí o zajištění v zařízení pro zajištění cizinců č. j. OAM-1618/BA-BA07-VL18-PS-2023. Tímto rozhodnutím byl žalobce zajištěn z důvodu, že jednak byla žádost o udělení mezinárodní ochrany podána v ZZC po zajištění žalobce, a jednak existovaly oprávněné důvody domnívat se, že tuto žádost žalobce podal pouze s cílem vyhnout se vyhoštění, žádost o mezinárodní ochranu podal až po zadržení Policií ČR a po zajištění za účelem realizace vyhoštění a umístění do ZZC. Z výpovědi žalobce nevyplynulo naprosto nic, co by mu v případě, že by měl o podání žádosti skutečný zájem, bránilo v jejím dřívějším podání. Žalovaný dospěl k závěru, že v případě žalobce jsou dány důvody pro jeho zajištění, z prokázaného dosavadního jednání žalobce je zřejmé, že mírnější donucovací opatření ve formě uložení zvláštních opatření za účelem vycestování z území by bylo nedostačující a neúčinné. Žalovaný měl dále jednoznačně s ohledem na uvedené okolnosti za to, že podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany bylo motivováno pouhou snahou jakkoliv zmařit hrozící nucený návrat do vlasti, v případě zrušení zajištění by žalobce nevyčkal výsledku řízení ve věci žádosti o mezinárodní ochranu a navázal by na svůj nelegální pobyt, tudíž by byl ohrožen průběh správního řízení ve věci mezinárodní ochrany a správního vyhoštění a s ohledem na jeho dosavadní laxní přístup k pobytové situaci a zákonům ČR nelze rozumně očekávat, že by své jednání změnil. Žalobce zároveň není osobou vyloučenou z aplikace ustanovení § 46a odst. 1 zákona o azylu, neboť není osobou zranitelnou ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 písm. i) zákona o azylu. Žalovaný zároveň odůvodnil stanovenou délku doby zajištění.
14. Rozhodnutím Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy č. j. KRPA-385058-26/ČJ-2023-000022-ZSV ze dne 30. 11. 2023 bylo rozhodnuto podle ustanovení § 119 odst. 1 písm. b) bod 9 a § 119 odst. 1 písm. c) bod 1 zákona č. 326/1999 Sb. o pobytu cizinců tak, že žalobci bylo uloženo správní vyhoštění a byla stanovena doba, po níž mu nelze umožnit vstup na území členských států EU a smluvních států, a to v délce 3 doků. Dle § 118 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb. byla stanovena doba k vycestování z území EU a smluvních států do země státního občanství žalobce či třetí země, kde je oprávněn pobývat či která ho přijme, do 20

dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí s tím, že se na žalobce podle § 120 a odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb. nevztahují důvody znemožňující vycestování dle § 179 zákona č. 326/1999 Sb.

15. Žalobce v rámci poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu dne 1. 12. 2023 popsal svoji politickou angažovanost, rodinné poměry, popsal průběh cesty z vlasti do ČR, ke svým zdravotním problémům uvedl, že má problémy s vysokým krevním tlakem, bere léky, je každý den kontrolován. Dále se vyjádřil k důvodům podání žádosti o mezinárodní ochranu.
16. Soud se zabýval otázkou, zda je zajištění žalobce nezbytné a nepostačovalo by mírnější donucovací opatření ve formě uložení zvláštních opatření za účelem vycestování z území a dospěl k závěru, že se závěry žalovaného ohledně nezbytnosti zajištění žalobce nelze, s ohledem na zjištěné skutečnosti a žalobní argumentaci, než souhlasit. Jak bylo výše uvedeno, žalobcovo jednání nevykazuje žádný zájem na dodržování právního řádu ČR i EU a to s přihlédnutím k jeho nelegálnímu pobytu i k nelegálnímu výkonu práce na území ČR, což žalovaný správně zohlednil při rozhodování o zajištění žalobce. Soud také podotýká, že žalobce záměrně ve své žalobě opomíjí uvést, že v minulosti nerespektoval již zmíněné uložené správní vyhoštění či právní předpisy v oblasti zaměstnávání cizinců. Žalobce svoji žalobní argumentaci opírá o svůj zdravotní stav, avšak v souvislosti s ním při prvním výsledku uvedl pouze, že trpí alergií s tím, že žádného lékaře nenavštěvuje a až při následném výsledku zmínil problémy s vysokým tlakem, jenž je léčen medikamentózně. O míře závažnosti problémů spojených s vysokým krevním tlakem dle názoru soudu vypovídá i skutečnost, že je žalobce při prvním výsledku ani nezmínil. Navíc se jedná o zdravotní problém postihující nikoli zanedbatelnou část populace, jenž je ovlivnitelný medikací a úpravou životního stylu. Co se týká tvrzených zdravotních problémů souvisejících s alergií, je z vyjádření právního zástupce žalobce zjevné, že žalobce má přístup k lékařské péči a je tak na něm, aby se s odvoláním na zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách) v případě potřeby domáhal poskytnutí péče v rozsahu, jenž považuje za potřebný.
17. Žalobce dostal výjezdní příkaz k vycestování již v únoru 2020, je tedy zřejmé, že dobu, po níž pobýval na území ČR, lze považovat za dostatečně dlouhou dobu pro seznámení se alespoň se základy právního řádu ČR, nehledě na to, že pro pochopení možných následků plynoucích z povinnosti uložené rozhodnutím správního orgánu (správní vyhoštění) není třeba být znalý v právním řádu ČR nijak podrobně. V tomto směru soud dále připomíná jeden ze základních právních principů, a to *Ignorantia juris non excusat* - neznalost zákona neomlouvá.
18. Žalobce dále nesouhlasil s tvrzením žalovaného o vyloučení aplikace ustanovení o zvláštních opatřeních dle § 47 zákona o azylu na případ žalobce. V této souvislosti poté žalobce uvedl, že nepáchal žádnou trestnou činnost, byl v ČR „pouze“ nelegálně. Jak bylo uvedeno výše, v případě žalobce byly splněny podmínky pro jeho zajištění dle § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu. Nezbytností trvat na zajištění žalobce se žalovaný zabýval na str. 4 napadeného rozhodnutí, kde jsou uvedeny důvody, z nichž žalovaný dovodil, že by propuštěním žalobce došlo k ohrožení průběhu řízení o žádosti o mezinárodní ochranu a dále se zabýval tím, proč nelze uložení zvláštního opatření považovat za účinné. Dosavadní chování žalobce (nelegální pobyt na území ČR, vědomé nerespektování uloženého správního vyhoštění, podání žádosti až po zajištění a přemístění do ZZC, reálná možnost realizace správního vyhoštění, nelegální výkon pracovní činnosti pod jinou identitou) i dle názoru soudu nevylučuje, že by se žalobce

nyní, kdy se nachází v obtížné situaci, nepokusil zpřetrhat kontakt se správními orgány, skrývat se na území ČR a tím narušovat řízení o jeho žádosti o mezinárodní ochranu, eventuálně posléze navazující realizování rozhodnutí o uložení správním vyhoštění (jako tomu bylo již v minulosti). Z uvedeného vyplývá, že žalobce není osobou, která respektuje právní řád a plní zákonem stanovené povinnosti. Rovněž lze uvažovat o tom, že žalobce páchal trestnou činnost, když nerespektoval uložené správní vyhoštění, čímž naplnil skutkovou podstatu trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí. Soud se ztotožnil se závěry žalovaného a souhlasí s tím, že dosavadní způsob života žalobce v minulosti svědčí o nerespektování právního řádu ČR a v důsledku toho o neúčinnosti uložení zvláštních opatření dle § 47 zákona o azylu. Nelze ani odhlédnout od skutečnosti, že žalobce s územím ČR nepojí žádné sociální, kulturní ani rodinné vazby, na území ČR nemá žalobce žádný majetek.

19. Vše výše uvedené bylo již obsaženo v předchozích rozhodnutích, přičemž soud je názoru, že tyto důvody přetrvávají i nyní, a proto mohly být a byly použity i v aktuálně žalobou napadeném rozhodnutí.
20. Na základě shora uvedeného lze shrnout, že žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí setrval na zajištění žalobce a nepřistoupení k uložení zvláštních opatření za splnění zákonných podmínek, na základě dostatečně zjištěného skutkového stavu, kdy úvahy žalovaného netrpěly žádnými vnitřními rozpory či zjevnými nesprávnostmi. Napadené rozhodnutí respektovalo mezinárodní úmluvy jako všechny individuální okolnosti případu, které byly žalovanému známy a jeho odůvodnění bylo dostatečné a přezkoumatelné. Z uvedených důvodů soud dle § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu zamítl (výrok I. rozsudku).

VI.

Náklady řízení

21. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měl právo žalovaný, jenž měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadoval jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána (výrok II. rozsudku).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

V Plzni dne 8. ledna 2024

Mgr. Jaroslava Křivánková v.r.
samosoudkyně